

Pungor Ernő
(1923-2007)

Az analitikai kémia nemzetközileg elismert szaktekintélye rövid szenvedés után 2007. július 13-án távozott körünkből. A Magyar Kémikusok Egyesületének centenáriumi ünnepségén és az 50. Magyar Spektrokémiai Vándorgyűlésen Sopronban hiába vártuk, hogy köszönthessük őt mint az 1958-ban tartott első vándorgyűlésnek egykori előadóját. Ez a lehetőségünk szertefoszlott, hiszen ekkor már ágyhoz volt kötve megromlott egészségi állapota miatt.

A Vasszécsényben 1923. október 30-án született fiúgyermek rendkívül hosszú utat tett meg a közel 84 év során. A szombathelyi gimnáziumban eltöltött évek alatt érdeklődése a fizika és a kémia felé fordult. A kitűnő eredménnyel érettségiző diák, az akkor még Pázmány Péter Tudományegyetem vegyész szakán folytathatta tanulmányait, amelyet első sorban Groh Gyula professzor úrnak köszönhetett, akinek három könyvét már negyedéves gimnazista korában gyakorlatilag megtanulta. 1948. szeptember elsején Schulek Elemér meghívására került az Analitikai Kémia Tanszékre, ahol eredményes tudományos kutatómunkáját gyakran zavarták meg különböző pártfunkcionáriusok. Minden ellene irányuló politikai áskálódás ellenére sikeresen vezette be a műszeres elemzési technikákat az analitikai kémia oktatásába. Első hosszabb tudományos munkája 1949-ben jelent meg, amelyet még további közel 1100 tudományos, tudománynpszerűsítő és tudománypolitikai közlemény, továbbá 17 angol, német és magyar nyelvű szakkönyv követett. 1962-ben Polinszky Károly hívta meg Veszprémbe egyetemi tanárnak.

1967-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választotta, igaz egy évvel azután, hogy az akkor még Csehszlovák Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja lett. Ez időben fejlesztette ki az ionszelektív elektródokat, amely meghatározó volt a magyar műszergyártás szempontjából is. Leleményességét a későbbiekben mintegy 100 találmány fémjelzi, amelyből 1956 és 1990 között 75 szabadalom született. 1970-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyész-mérnöki Karára kapott meghívást, ahol az Általános és Analitikai Kémia Tanszék vezetője lett. Kiemelkedő tudományos eredményeinek köszönhetően 1976-ban a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagjává választotta, míg tudományos munkásságát többek között az Állami Díjjal, az Akadémiai Aranyéremmel, a Magyar Köztársasági Érdemrend Nagykeresztjével, a Robert Boyle-aranyéremmel, a Talanta Aranyéremmel, a Grosses Deutsche Verdienstkreuz-val, a Francia Becsületrend tiszti fokozatával, a Ludwig von Fraunhofer-díjjal, a Prima-díjjal ismerték el.

Széles látókörének köszönhetően, tudománypolitikai téren is maradandót alkotott mint az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság, az Országos Atomenergia Bizottság, a Magyar CERN Bizottság, az IUPAC Magyar Nemzeti Bizottságának volt elnöke, az MTA Analitikai Kémiai Bizottságának örökös tiszteletbeli elnöke, a Magyar Kémikusok Egyesülete Analitikai Szakosztályának volt elnöke a Magyar Mérnökök és Építészek Világszövetségének elnöke, a Magyar Mérnökakadémia alapító tagja, a Bay

Zoltán Alkalmazott Kutatási Közalapítvány létrehozója és első főigazgatója, valamint számos további hazai és nemzetközi tudományos szervezet alapítója, tisztségviselője, illetve tagja, a Royal Society, az Analytical Chemical Society of Japan, az Austrian Analytical and Microanalytical Society, a Chemical Society of Finland, az Egyptian Pharmaceutical Society és sok más hazai és nemzetközi szervezet tiszteletbeli tagja, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi

Egyetem, a Veszprémi Egyetem, a Miskolci Egyetem, a Technische Universität (Bécs), a Shanghai Teachers University, és több más külföldi egyetem díszdoktora.

Halálával fájdalmas veszteség érte a tudományos közéletünket és az analitikai kémiával foglalkozó szakemberek közösségét.

Záray Gyula